

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci navrhovatele: **DENIZLI s.r.o.**, Ostrava-Poruba, Jana Šoupala 1597/3, IČ: 28563158, zastoupen Mgr. Ing. Jiřím Šimečkem, LL.M., advokátem se sídlem Praha 1, Vladislavova 17, proti odpůrci: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, **za účasti** zúčastněné osoby: Metaka, s.r.o., se sídlem Praha 1, Revoluční 1963/6, IČ: 27130631, zastoupená Mgr. Ivanou Sládkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Janáčkovo nábřeží 39/51, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – úpravy číslo U 0949/2011 směrné části územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydané Magistrátem hlavního města Prahy dne 26. 4. 2011, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze z 3. 1. 2014, č. j. 6 A 236/2013 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) se návrhem podle § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, domáhal zrušení opatření obecné povahy – úpravy číslo U 0949/2011 směrné části územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, vydané Magistrátem hlavního města Prahy dne 26. 4. 2011.

Městský soud v Praze dne 16. 12. 2013, pod č. j. 6 A 236/2013 – 25, stěžovatele vyzval, aby do 7 dnů splnil poplatkovou povinnost ve výši 5.000 Kč spojenou s návrhem. Uvedená výzva byla doručena zástupci stěžovatele dne 18. 12. 2013. Vzhledem k tomu, že stěžovatel vyzývanou povinnost ve lhůtě nesplnil, městský soud řízení zastavil usnesením z 3. 1. 2014, č. j. 6 A 236/2013 - 36.

Stěžovatel následně městskému soudu sdělil, že soudní poplatek bezhotovostně uhradil dne 8. 1. 2014, a proto navrhl ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, aby městský soud vydané usnesení zrušil. Pro případ, že by městský soud tomuto návrhu nevyhověl, navrhl stěžovatel, aby jeho podání bylo považováno za kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., „tj. z důvodu

nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení“.

Městský soud usnesením z 21. 2. 2014, č. j. 6 A 236/2013 - 44 návrh zamítl a stěžovateli zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč vrátil. Současně pak městský soud předložil věc spolu se spisem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost zjevně nesplnila náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud vyzval v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s. stěžovatele k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení uvedl, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizoval.

Citované usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno 23. 4. 2014, ke dni tohoto rozhodnutí stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil a na výzvu soudu současně nijak nereagoval.

Podle § 46 odst. 1 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud z obsahu kasační stížnosti zjistil, že stěžovatel na jedné straně výslovně uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., aby na straně druhé uvedl „*tj. z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*“, což odpovídá uplatnění důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesplněním výzvy Nejvyššího správního soudu, aby stěžovatel důvody kasační stížnosti blíže skutkově a právně konkretizoval, zůstaly zejména důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. uplatněné pouze v obecné (blanketní) podobě, rozporné zůstalo i samotné označení uplatněných důvodů. Kasační stížnost proto i nadále trpí vadami, k jejichž odstranění byl stěžovatel vyzván podle § 106 odst. 1 s. ř. s.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky podle § 37 odst. 5 a § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. května 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu